

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ve-natata el Hoshen ha-mishpat et ha-Urim ve-et ha-Tumim

saviv le-Shulhan 'arukh ... Yeshu'a Valq z.ts.l. ba'al sefer Me'irat 'enayim
... Shabetai Kohen z.ts.l. ba'al Sifte Kohen ... ve-nilveh la-hem ... David
ha-Levi z.ts.l. ... Ture zahav ... ito mehubar ... Tsevi ha-nikra be-fi kol
Hakham Tsevi ... be-hagahotay ... asinu zar ... la-shulhan

Karo, Yosef

יסוי, וראק

Homburg vor der Höhe, [5]502 [1741/1742]

וריבהב לבוח תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244)

מאירת עינים השן משכט חך הלכות הובל שפתיכה תרנ באר הגולה

הכאם וגם שהיא המכה עומדת בחוקים שלא תהיה כגלה לאחר זמן : י אלא ריפוי לכד כרי להזדויר למחלה עירו : יא ע"ס וסס
הוא גרמא כדיוקן דומה לזו כתב העור והיחבר לעיל כסיון ס"ג כסגרת בית חמיו ומעכוו תקדור בו ע"ס : יב אלא כסת פ"ס בנמכ"ס
דמוסו לחזור הערות : יג סכרו מעטער חן הסס עשוס סכ"ג בלאו תחנת חרופותו וזרך רופו לרפואתו : וזק חין לך וכסת מ"ה כתי
קוז גדלו מוס שלא יהיה לו מערות לעול : למכס כקן דקשו גם כסת יא לו מזה חן כשעה סכרו כפאר מחה שס לו כסת מה שרופין עקבלו זה בחקוס
וגם ח"כ כמה שרופין שחין לו

ח ע"הכו במשפחת שבירו י אר בשטר וכיוצא בזה
אין כאן אלא בושח (ו"א דוקא שהיא בחקוס רופין)
ט ק"כיווא בשפור על צפרנו במקום שאינו עושר
חבורה ואינו מעוכבו ממלאכה אינו נוהן אלא צער
(ואם היה בחקוס רופין חייב כנסת) (ה"מ"ס) :
י השקדה סס או שסכו סס ושניהו ממראר עורו
אינו משלם לו * אלא ריפוי בלבד :
יא הכניסו בחדר וסגר הרל עליו ובטלו ממלאכתו
אינו נוהן לו אלא שבת בלבד * אבל אם היה
כבר בחדר וסגר עליו מלצאת א"י הו גרמא בנזקין
ופטור מדיני אדם :

יב אגילה שער ראשו אינו נוהן לו * יב אלא בושח כסכו בסס עד שאין סוף סס דף פ"ה
השער לחזור חייבה רברים יג שהרי מצטער מן הסס ושבת שהרי הו"א ע"כ ובידמו
ראוי להקד יך ולנרנ [נשער] ראשו בשער ריקוד ונמצא בטל ממלאכה ז"ל סס עד
למחסר את הבירו אבר שאינו חוזר חייב ככל הה דברים אפי' הפיל שינו חייב שיחזור מלאכה
בכל שאי אפשר שלא יהלה פיו שעה אחת כד"ה הו"א ע"כ שהשן אין לורפוא' בשר השניים כס"ז א"ל
צריך רפואה :

יד האפילו חסרו מעור בשרו חייב בה' רברים שהעור אינו חוזר * חן חן
אלא * צלקת (מ"י רזס מכה שנסתפחה) לפיכך החובל בחבירו וקרע העור ויצא דגולת סס
ממנו דס חייב בה' רברים :
טו וכיצד משערים הה דברים נזק * אם חסרו אבר * יא חבל חבורה שאין סופרה סס מסכנא
לחזור שמין אותו * כ"כ כאלו הוא עבר נמכר בשוק כמה היה שורה קודם והכיל ליה
שחבל בו וכמה נפתחו דמיו אחר החבלה וכך יתן לו :
טז (ג) ואם היה נעל חומות כגון כוקב מרגליות וקטעו זרזו משעריהן חן קכו כפי מה שהשדדן דף
שהוא חבל אל סס קטע רגלו ין שחין מוזק לו כל כך משעריהן חן קכו * כאלו לא היה ע"כ בלה סוף
נעל חומות (שור כסס ה"א) :

יז ע"כ כיצד חרי שקטעו אצבעו אומרים כמה אדם רוצה ליתן בין לקטעו לו אבר זרזו וכו' * א"ס
בסיף או לקטעו אותו בסס יח אסגור המלך לקטוע אבר (ל כסיף) ומרז * וסס מניח
שיש בין זה לזה משלם לו :
יח ובחקוס לחי' כס נער לחוד משעריה יט אס היה נזר המלך לכו' אותם בשטר על לפטרו מ"ד ע"כ
וכדומה כמה היה נוטל להכלל מעור זה (שור כסס ה"א) :
יט וכיצד משעריהן השבת אס לא חסרו אבר אלא חלה ונפל למשכב או צברה ידן ללעיל * א"ס
וסופה לחזור נוהן לו שבתו של כל יום יום * כ כפועל בטל של אותה מלאכה זה מפורש
שבטל ממנה זאס חסרו אבר כגון שקטעו ידו נוהן לו דמי ידו שהוא הנזק ושבר רופין בחותה סניח
אותו כאלו הוא שומר קשואין ורופין כמה הוא שבר שומר קשואים בכלל יום ועושי סס חך כסור
חשבו כל ימי חוליו של זה ונוהן לו וכן אם קטעו רגלו רופין אותו כאלו הוא שומר על הוסף * א"ס
הפתח סימא את עינו רופין אותו כאלו הוא שומר ברחי' וכן כל כיוצא בזה : משלם השבת
הנה דוקא כסתס בני אדם שאינו בני חומות חבל אס הוא בן חומות ויכול לעסוק במלאכתו אלא אס הוא
פטר חלו משעריהן השבת כפי המלאכה כדעל מניה (שור כסס ה"א) :
כיצד
כדלעזוק
משעל' הנמ'

ככלל כשהוא חייב משלמת לפי המתבייס כדלקמן חבל לענין נזק הכל שווין : ין שאינו מוזק לו כ"כ * הנו' כסס ה"א ויפרי' אס
דשואו ויפרי' א"ס כפי מלאכתו חייבו דוקא להוסף בשו' כגון אס קוטע ידו על עבר נזק מרגליות חבל אס קוטע רגלו והיה ג' כן הוא כסו'
אחרת פתוחה מאו' עבר העומד לשימוש לפי העבד הנזק מרגליות חן רבו מקטיר כ"כ על סתרון רגלו שעדיין הוא רחיל למלאכתו וכדמ"ס סס
ה"א * ויחר יהיה עתה קטוע במלאכתו לא יסמו חותו כקוב מרגליות ומתבת של יסביד בחומותו לפי אס ירלה לא יעשה דבר פ"ב ח"ה חובל
זה ויהי כס' כל אדם הכומס לכל חוטי משמש ע"כ וז"ה כיון מור"ס ז"ל בקיבור לשונו : יח אס נזר המלך לקטוע כסיף שהרי דס וסס
גם כקן נזר המלך ס"י שפחד עשה וחכמו לחסירו כסיף כן יעשה לו אלא שלמדנו שפיהם זו היא כמית מוזק' מ"ה אף שסלס לו דמי אס לו' יח
יוק ידו עדיין עליו לשלם מה שיעירו כקטועת היה ומן הדין עליו לשלם לו דמי * נער קטועת סיף כמו שפעה חבל שסס דמה שקטע וכתב ה"א
ידו דכסורו ככר כעסו * קטוע ידו ככתומה חן אס * הרבה מ"ה אחרו חכמים לשער כמה היה כסיהו נוהן למתן כסס שלעולם
למה שגור עליו חתיבת סיף דמחכמי וביער כדה אחר וחו' ל' של אס והסו הערונה שהוקד לבד אלא יסמו חנב כל הסדה וכמ"ס לעיל ה"ה כסוכר
ס' א"ל לחסורו שהורה סס על חמיק להקל לו בשומא אש"י : יט אס היה נזר המלך לכחות כ"ל חבל חן שמין כמה אדם שאינו חותר
דומה ליקק להכות אותו בשטר חן אס * יח הרבה כדו להטער בתחיל ככזה וככ"ל : יך כפועל בטל כ"ל השור הוא כמו שיהו
מכור דין זה ויהו והנה אשתיו קותן לוכפועל בטל של אותה מלאכה כדעל ממנו ורופין כמה היה רופה ליקק ויהיה בטל זה חלו וזהו סניח
כפי מה שהו מלאכתו סס מלאכה כגידה * וסכרה מועט שהיה לוקח מעט שטב בטל * וס מלאכה קלת שסכרה הרבה ורביחן ליתן לו דהסוק ככחו
הרבה שטב בטל * מחנה דומה לזה כ" הנו' כפועל בטל כ"ל ח"י ס' א"כ כדון ראית ככור כחמונו ע"ס הרמב"ס הוסף ג"ה וכתב דאס לע' משמע
הוא חסס שהכילה קסלו ככוסלמי דמחוחי כריך ליתן לו כל סכרו דומה לזה ככס העור לעיל ס"ס א"ד וז"ה ע"ס * וסס חסרו דל"כ ככ"ל
אפי' כבר כתן לנגזק שהוא דמי האנר כגון אס קטעו ידו ככר כתן לו מה שזה פתח לפי שאינו יכול לעשות מלאכה בידו * חבל עדיין חקוס משלם
הוא ח"י אשור קשואין לכסיתרכס לפיכך נוהן לו כל ימי משך חלו ככל יום יום כמו שנוהן לומר קשואין (וכסעף שאחר זה נזק אלא
יתברר דמתי' לו מדהרופו והשבת לכל ימי חלו והו' לשווב המכה וכמו שמתברר אס ומה"כ דקדק הרמב"ס * וכסת כקן ז"ל ועושי חקוס משלם
סכנו כל ימי חלו א' זה נוהן לו ר"ל כותן לו מיד כפסע ח"י * וכן סס סוכר רגל א' עדיין הוא רחיל למשור קשואין (וכן אס כמתך הכרזה כמו
ידו ורגליו) * שבר סני רגליו אינו רחיל למשור קשואין (דשור קשוא' כריך לסכס הנגיס ז"ל כך כדלעזומס) * חבל רחיל ליש כפס' * לשק
חקוס ח' שפחת וכן יתן לו כל ימי משך חלו (והעומת עולה לו כדמי נזקו שהוא כזה ויחר גדול מאלו לא מיסר אלא רגל א' וכן העור ח"י
כסמ"א עינו כסמ"ק * והכלל כל שהסת יותר מעט נזקו יותר גדול) סימא לו עינו ח' עדיין הוא רחיל לו למלאכה ראוונה (מ"י דמשה סס דף
מ"ב ע"כ

סימא עינו קטע את ידו ח' סס כמשה סכר רגלו * ואפי' הוא אדם חסוד ואשר נגע בכבוד שתיכוננו זהו משלם לו כלל כושת ס"י משלמת לפי
המתבייס * רעומד לשימוש ולגשות כל מה שירדה לפי שהעבד הנזק מרגליות חן רבו מקטיר כ"כ על סתרון רגלו שרפוי הוא למלאכתו הראשונה
יותר ויהי קטוע במלאכתו וסמו כאלו לא היה כוקב מרגליות דמסכר של יסביד בחומותו הר"א סס * כ"ל הרמב"ס סס דין י"א מנזר אס כגומל
הק פ"ה ע"כ * ל שור וכ"כ רש"י ע"כ * לשון הרמב"ס סס דף י"ב כסמכת ומימח' דכנא סס דף פ"ה ע"כ
מ"ב ע"כ

תכה

א מהלך דאמר
כני אלמור
גן ויעקב
שמעתי מכין
ועושין וכו' וכו'
פ' כגמר הדין
מ' ע"א
ד' רמ' בם פ"א
מ' רובת ל' ו'
ועור ס"ג
מ' שנה נגמ'
ג' כנהדדין
ס' פן סודרין
נמורה דף ע"ב
וע"ג מיהל'
דכ"ד הוכח סס
ד' כהות'
מ' שני דר'
ו' חתן בן שאל'
ס' ריש דף ע"ד
וכמה דוכתי
ה' כתב ה"ה
כ"ל דהכי
ק' חמור כיון
ש"ל הרג לא
היה דלוי
ל' הרגו
ו' ע"כ
כ' רובין אותו
כ"ד להגיל
א' את הרודף
ח' לתו ככר
ה' הרגו
ד' שאלין הרגו
ו' שמה נגמ'

קאמר דכחך האם המוכל באשה ליתן לבעלה כל חלקו מה שישנעו לו מדמי חבלתה והחלק השני לה א"ל ליתן לה מ' דה"ל דנמוז
יתן וילקח בעלה בנותן דמיס עדה ויאלץ כירות כל ימי מיה והאם התכלה לל ינכה דמי חבלתה ע"ד שמונת הפעל במיה לל וינכה
האם התכלה לטרודף אותו סדה והמותר וינכה מדמי חבלתה קמ"ל לל ומאסו דעצמוהו מ"ל חלקה ככסמים שאין ידועים לבעלה שאין
הבעל אוכל מקן פירות כל זה כתב סס כתשו' הרשב"א ומ"ל חיות דמיס שמגיע בחלקה על שכל בה הוא ינכה בה הית' מיתות לו
במה שתכלה בו וכמהותה יכתוב
שער עליהן וימתין עד שתתגרש
או ימות בעלה :

תכה א כל חייבי מיתות כ"ד כומן הוא אין נידוניו להלקות או להגלות או להרגו או
לכטן אלס מכדין אותן ומבדילים אותן מן הקהל (שור כס רב טעורכוף נאון) וכל
זה מחד הדין אבל אם רואין בית דין שהוא לורך ענה ב ונמדר מילתא יוכלין לעשות במיה
שירלו (סס ל' וכסס תשובת הנאון) כמו שכתבאר לעיל סי' ב' ודוקא כדוני נפשו הכרוכה בית
דין אבל כנהרגין כלל כ"ד נידוניו נס ענה כמו שכתבאר (שור)
א כהרודף את חברו להרגו ג והזהירוהו והרי הוא רודף אחריו נאפילו הדר
הרודף קטן ד הרי כל ישראל מצווים להצילו ד באבר מאברי הרודף ואם
אינם יכולים לכונן ולא להצילו אא"כ יהרגו הרודף הריאלו הורגים אותו ה
האף על פי שערדין לא הרג :

הנה ה' ו הכת במתחרת לנגוב נס כן דינו כרודף ואם ידוע שאל כל רק על עסק ממון ואף אם
יעשו בעל הממון כנדול לה הכנהו אסור להרגו ועיין כדברי השור כס"מין או זה שמסכן
רכוס כנון ז שמוסכן כוונתו במקו' המלכות מקפידות דינו כרודף ויחייב למסרו למלכות
(כמויקוי מהר"מ מירובורק) כמו שכתבאר לעיל סימן ס"א סי' ב' :

ז לפיכך העוברת שהיה מקשה ללרמותר לחתוך העובר במערה אין ב"ס כסין
ביד מפני שהיא כרודף אחריה להרגה ואם הוציאה ראשו אין נוגעין בו שאין דוחים
נפש מפני נפש ה וזהו טבעו של עולם :
ט וכן הרודף אחר הוכר או אחר אחת מכל העריות (לאנסה) ח חוץ מהבחטה
מצילין אותו אפילו בנפש הרודף וואם דרף אחר ערוה ותפס ושכב עמיה י
כיון שהערה בה אף על פי שלא נמר ביאחיו אין נמיתין אותו עד עמרו ברין :
כ דרף אחר ערוה ואחרים היו רודפים אחריו להצילה ואמר' להם הניחוהו ו'
כדי שלא יהרגו יב אין שומעין ליה אלא מבהילין אותו ומנועין אותו ע'
הכאת אבריו ואם אינו יכולי' באבריו אפילו בנפשו :
הנה ז הכת על העכ"ס ומכסהיהו לעינו ישראלים י קאלין פוגעים בו וממתין
להרגו ודוקא כשעת מעשה אבל אם פירס אסור להורגו ודוקא ס' שהתנו בו ולא פירס
עד דוקא שכל הקנאי להרגו מעצמו אבל אם שלל לביט דין יד אין מוריס לו כן :
ה טו אפיקורוס מישאל והם עובדי עכ"ס או העושה עבירות להכעיס אפילו
אכל נבילה או לבש שטענו להכעיס (י' הרי זה) אפיקורוס והכופרים בתורה
ונבנואה

תכה א כל חייבי מיתות כ"ד כומן הוא אין נידוניו להלקות או להגלות או להרגו או
לכטן אלס מכדין אותן ומבדילים אותן מן הקהל (שור כס רב טעורכוף נאון) וכל
זה מחד הדין אבל אם רואין בית דין שהוא לורך ענה ב ונמדר מילתא יוכלין לעשות במיה
שירלו (סס ל' וכסס תשובת הנאון) כמו שכתבאר לעיל סי' ב' ודוקא כדוני נפשו הכרוכה בית
דין אבל כנהרגין כלל כ"ד נידוניו נס ענה כמו שכתבאר (שור)
א כהרודף את חברו להרגו ג והזהירוהו והרי הוא רודף אחריו נאפילו הדר
הרודף קטן ד הרי כל ישראל מצווים להצילו ד באבר מאברי הרודף ואם
אינם יכולים לכונן ולא להצילו אא"כ יהרגו הרודף הריאלו הורגים אותו ה
האף על פי שערדין לא הרג :

הנה ה' ו הכת במתחרת לנגוב נס כן דינו כרודף ואם ידוע שאל כל רק על עסק ממון ואף אם
יעשו בעל הממון כנדול לה הכנהו אסור להרגו ועיין כדברי השור כס"מין או זה שמסכן
רכוס כנון ז שמוסכן כוונתו במקו' המלכות מקפידות דינו כרודף ויחייב למסרו למלכות
(כמויקוי מהר"מ מירובורק) כמו שכתבאר לעיל סימן ס"א סי' ב' :

ז לפיכך העוברת שהיה מקשה ללרמותר לחתוך העובר במערה אין ב"ס כסין
ביד מפני שהיא כרודף אחריה להרגה ואם הוציאה ראשו אין נוגעין בו שאין דוחים
נפש מפני נפש ה וזהו טבעו של עולם :
ט וכן הרודף אחר הוכר או אחר אחת מכל העריות (לאנסה) ח חוץ מהבחטה
מצילין אותו אפילו בנפש הרודף וואם דרף אחר ערוה ותפס ושכב עמיה י
כיון שהערה בה אף על פי שלא נמר ביאחיו אין נמיתין אותו עד עמרו ברין :
כ דרף אחר ערוה ואחרים היו רודפים אחריו להצילה ואמר' להם הניחוהו ו'
כדי שלא יהרגו יב אין שומעין ליה אלא מבהילין אותו ומנועין אותו ע'
הכאת אבריו ואם אינו יכולי' באבריו אפילו בנפשו :
הנה ז הכת על העכ"ס ומכסהיהו לעינו ישראלים י קאלין פוגעים בו וממתין
להרגו ודוקא כשעת מעשה אבל אם פירס אסור להורגו ודוקא ס' שהתנו בו ולא פירס
עד דוקא שכל הקנאי להרגו מעצמו אבל אם שלל לביט דין יד אין מוריס לו כן :
ה טו אפיקורוס מישאל והם עובדי עכ"ס או העושה עבירות להכעיס אפילו
אכל נבילה או לבש שטענו להכעיס (י' הרי זה) אפיקורוס והכופרים בתורה
ונבנואה

הנה ה' ו הכת במתחרת לנגוב נס כן דינו כרודף ואם ידוע שאל כל רק על עסק ממון ואף אם
יעשו בעל הממון כנדול לה הכנהו אסור להרגו ועיין כדברי השור כס"מין או זה שמסכן
רכוס כנון ז שמוסכן כוונתו במקו' המלכות מקפידות דינו כרודף ויחייב למסרו למלכות
(כמויקוי מהר"מ מירובורק) כמו שכתבאר לעיל סימן ס"א סי' ב' :

ד הרי כל ישראל מצווים להצילו למדו זה מדכתיב (בפרשת כיתא) ולנכרה לל תעשה דבר נעמה [פסדה] ואין
מושיע לה שמעיה הא יס ילה מושיע להטילה מזה הכת לאנסה היינו ממתין להשיע אותה מידו כתיב דלפטר וממנו
למדנו דין רודף להרגו לכוננו כי בתר קלל הני' מיד כתיב כי כאשר יקוס אדם על רעהו כו' ודרשו ומתנו ה' כל ללמד ומכאן למד
רוכת מנערה המאורסה מה כערה המאורסה ניתן להטילה בנפשו זה הכת לאנסה וכתיב כן דינו של הרודף אחר סגנונו להרגו ונס למדו
כערה המאורסה מרולת ואין כחן מקומו לחבתו : ה ח' ח' ע' עדיין לא הרג לאו למיתת דמ' אס' סכר הרגו דמוריס והורגים
להרולת ד'א' כוננו דין דין מיתת כ"ד אלא ל' הרמ"כ' תפס והוא כ"כ ח' ח' ע' עדיין לא הרג לאו למיתת דמ' אס' סכר הרגו דמוריס והורגים
דינו למיתת אחר שהרגו אס' כתי' כדכודף את הדין כן לא מיתתין אותו ח' ח' ע' עדיין לא הרג לאו למיתת דמ' אס' סכר הרגו דמוריס והורגים
כו' וזה למדו מדכתיב (בפ' משפטים) אס' כמתחרת ימלא הנכח והכה ומת לו דמים (כ' כ' ח' ח' ע' עדיין לא הרג לאו למיתת דמ' אס' סכר הרגו דמוריס והורגים
מת מעיקרא) אס' ורעה השיע עליו דמים לו והעטם דל' ל' דמים ח' ח' ע' עדיין לא הרג לאו למיתת דמ' אס' סכר הרגו דמוריס והורגים
וטמך ומתחלה בל אדעתא דהכי שדאס ועמוד בע"ה כנדול לחתו' ידיו ח' ח' ע' עדיין לא הרגו וה' הרוד' ויחייב להגיל עליו ככפס
ומ' ואס' ורעה עליו השמש ששנוסו של מקרא הוא דאס' נמלא הנכח כמתחרת כו' בעת זריחת השמש או אחר' רודף' לא כל הנכס על
עסקי מיתה כיוודע שגנוס ויהיו עוררים הרבה לזה הנכס כששמעו עליו להורגו ונדלו לל כל אלא אם ורעה שיהיה הכל במתק
גנוס' שמשו ימלא אלא דל' לא ל' ח' ח' ע' עדיין לא הרג לאו למיתת דמ' אס' סכר הרגו דמוריס והורגים

הנה ה' ו הכת במתחרת לנגוב נס כן דינו כרודף ואם ידוע שאל כל רק על עסק ממון ואף אם
יעשו בעל הממון כנדול לה הכנהו אסור להרגו ועיין כדברי השור כס"מין או זה שמסכן
רכוס כנון ז שמוסכן כוונתו במקו' המלכות מקפידות דינו כרודף ויחייב למסרו למלכות
(כמויקוי מהר"מ מירובורק) כמו שכתבאר לעיל סימן ס"א סי' ב' :

ז לפיכך העוברת שהיה מקשה ללרמותר לחתוך העובר במערה אין ב"ס כסין
ביד מפני שהיא כרודף אחריה להרגה ואם הוציאה ראשו אין נוגעין בו שאין דוחים
נפש מפני נפש ה וזהו טבעו של עולם :
ט וכן הרודף אחר הוכר או אחר אחת מכל העריות (לאנסה) ח חוץ מהבחטה
מצילין אותו אפילו בנפש הרודף וואם דרף אחר ערוה ותפס ושכב עמיה י
כיון שהערה בה אף על פי שלא נמר ביאחיו אין נמיתין אותו עד עמרו ברין :
כ דרף אחר ערוה ואחרים היו רודפים אחריו להצילה ואמר' להם הניחוהו ו'
כדי שלא יהרגו יב אין שומעין ליה אלא מבהילין אותו ומנועין אותו ע'
הכאת אבריו ואם אינו יכולי' באבריו אפילו בנפשו :
הנה ז הכת על העכ"ס ומכסהיהו לעינו ישראלים י קאלין פוגעים בו וממתין
להרגו ודוקא כשעת מעשה אבל אם פירס אסור להורגו ודוקא ס' שהתנו בו ולא פירס
עד דוקא שכל הקנאי להרגו מעצמו אבל אם שלל לביט דין יד אין מוריס לו כן :
ה טו אפיקורוס מישאל והם עובדי עכ"ס או העושה עבירות להכעיס אפילו
אכל נבילה או לבש שטענו להכעיס (י' הרי זה) אפיקורוס והכופרים בתורה
ונבנואה

הנה ה' ו הכת במתחרת לנגוב נס כן דינו כרודף ואם ידוע שאל כל רק על עסק ממון ואף אם
יעשו בעל הממון כנדול לה הכנהו אסור להרגו ועיין כדברי השור כס"מין או זה שמסכן
רכוס כנון ז שמוסכן כוונתו במקו' המלכות מקפידות דינו כרודף ויחייב למסרו למלכות
(כמויקוי מהר"מ מירובורק) כמו שכתבאר לעיל סימן ס"א סי' ב' :

ז לפיכך העוברת שהיה מקשה ללרמותר לחתוך העובר במערה אין ב"ס כסין
ביד מפני שהיא כרודף אחריה להרגה ואם הוציאה ראשו אין נוגעין בו שאין דוחים
נפש מפני נפש ה וזהו טבעו של עולם :
ט וכן הרודף אחר הוכר או אחר אחת מכל העריות (לאנסה) ח חוץ מהבחטה
מצילין אותו אפילו בנפש הרודף וואם דרף אחר ערוה ותפס ושכב עמיה י
כיון שהערה בה אף על פי שלא נמר ביאחיו אין נמיתין אותו עד עמרו ברין :
כ דרף אחר ערוה ואחרים היו רודפים אחריו להצילה ואמר' להם הניחוהו ו'
כדי שלא יהרגו יב אין שומעין ליה אלא מבהילין אותו ומנועין אותו ע'
הכאת אבריו ואם אינו יכולי' באבריו אפילו בנפשו :
הנה ז הכת על העכ"ס ומכסהיהו לעינו ישראלים י קאלין פוגעים בו וממתין
להרגו ודוקא כשעת מעשה אבל אם פירס אסור להורגו ודוקא ס' שהתנו בו ולא פירס
עד דוקא שכל הקנאי להרגו מעצמו אבל אם שלל לביט דין יד אין מוריס לו כן :
ה טו אפיקורוס מישאל והם עובדי עכ"ס או העושה עבירות להכעיס אפילו
אכל נבילה או לבש שטענו להכעיס (י' הרי זה) אפיקורוס והכופרים בתורה
ונבנואה

